

Kunngjøring fra

sentralstyre av Irans kommunistparti om 8.mars den internasjonale kvinne dagen!

Vi feirer årets 8.mars i en situasjon hvor kapitalens beherskelse kombinert med islamske lover og tradisjoner-, bruk av undertrykkings organer sammen med skolering og religiøse organer, -avhengig masse media og få støtte fra mannsjåvinistiske kultur, blir kvinne undertrykking og forakt institusjonalisert i det iranske samfunnet slik at Iran blir til et av verdens mest kjente land som fraskriver rettighetene og opprettholder kvinners slaverisk situasjon.

Kvinner i Iran er ikke bare ofre for kapitalismens undertrykkete beherskelsesforhold, men det religiøse egenskapet av den politiske beherskelsen intensiverer kvinner undertrykking i en breiere dimensjon enda mer .

I det kapitalistiske produksjonsforhold har kvinner i Iran i likhet med andre kvinner i det såkalte tredje verden ikke tiggang til det sosiale produksjons arenaet, noe som er en forutsetning for kvinners frigjøring. Dette er som et dobbelt blad. At kvinner jobber og aktiviserer i dag i industrien eller i service tjenester betyr dette ikke at kvinner har oppnådd friheten og at de kan slippe unna av tunge hjemme arbeid og barnets oppdragelse. Tvert i mot. Den iranske regjeringen har ikke tatt bort hjemmets forpliktelser og barnets oppdragelser fra kvinners skuldre. Dette betyr at kvinnene får økt de tunge forpliktelsene og dette øker kvinne undertrykkingen, og veldig mange barn får ikke se mødrene sine på grunn av at de jobber utenfor hjemmet. Dette er en bitert sannhet som forårsaker barns tidligere dødfall, og dette skaper splitelse blant arbeider familiene.

Det som skygger over livet til flertallet av samfunnet, er konsekvensene av millioner av arbeidsledige og fravær av arbeids- og sosiale trygden. Arbeidsledighetsrate blant kvinner i alle nivåer er 21 prosent mer enn menn. 9 prosent av de iranske familiene blir forsørget av kvinner som bor under fattigdomsgrensen. Økt prostitusjon er en av det islamske kapitalistiske systemets grunnlag. Prostitusjon og sex er ikke luksus varer som kunne ” pynte” det kapitalistiske systemet, men dette viser det skittne ansiktet ved dette systemet. Grunnen til at den delen av kvinner som blir nødt til trække på sin stolthet og prostituere seg, er at de prøver å forsørge familien sin og redde barna sine av vinterens kulde grader og skaffe dem noen brød.

Nå dere kan tillegge de tilfellene som blir nevnt nedenfor- til den elendige økonomiske situasjonen for å belyse enda bedre betydningen av

kjønnsarpartheid og at kvinne bevegelse i Iran må kjempe samtidig i mange fronter for å få fremgang i sin rettferdige kamp:

- Husmødrenes ulønnet hjemme-arbeid ,
- Fenomenet avhengighet til narkotika,
- Kjøp og salg av unge jenter,
- 66 prosent av kvinner som har erfart familievold,
- reaksjonære islamske lover som regner kvinner verdighet som halv mannen, og at det er to kvinner som kan være som en mann når det gjelder arv, vitne og forsørgelse av sitt barn,
- pologami og hijab(sjlør), osv... .

kvinne bevegelsen i Iran har i hjerte av denne situasjonen fortsatt sin fremgang, slik at denne bevegelsen har aldri hatt i den iranske historien en så fabelaktig situasjon. I året som passerte forbi viste kvinnene sin tilstedsværelse og kamp i mange arenaer: kvinners soliadritet med arbeidernes kamper, kamp for frigjøring om de kvinnene som ble dømt til døden av det iranske islamske regimet, aktiv tilstedsværelse i kurdistan revolusjonære bevegelsen, aktiv tilstedsværelse og aktivitet i student bevegelsen, kvinners protester mot fraskrivning av rettighetene, en brei aktivitet for dannelsen av kvinnelige organisasjoner, og fortsettelsen av sosiale og fremtredende kunstristiske aktivitet , administrering av flere ti talls aviser og web sider,.... .

Disse er bare noen av de arenaene som kvinnner var aktive inn i .

Fraskrivning av rettighetene og undertrykkingen av kvinner er sterk i Iran slik at alle ulike opposisjonelle krefter til og med regimets lovlige opposisjon påstår at de forsvarer kvinneverettigheter. Men alle disse ulike tendensene setter fram sin alternativ for kvinne bevegelsen fra sin politiske og klasse stå sted. I en slik situasjon må kvinne bevegelsen ha et klart horison, klart mål og politiske strategier om frigjøring.

Tross for ulike tendenser innen den iranske kvinne bevegelsen er det bare den politiske retningen som kan bevege og mobilisere millioner av arbeider kvinner, som kan garantere kvinne bevegelsens fram gang. En politisk tendens kan bevege den kolosale kreften som kan både uttrykke kvinnenes økonomiske og velferds krav på den ene siden og vise vei om hvordan kan disse kravene oppnås på den andre siden. Virkeliggjøring av disse kravene og økonomisk likhet, sikringen om å skaffe en materiell tilstand om utviklingen av kvinnenes kreativitet osv, er ikke mulig uten å angripe det kapitalistiske systemet.

De som prøver å ta vekk kvinners oppmerksomhet fra røtter av kvinne undertrykkingen, er ulike retninger av liberalismen i Iran, og den

nasjonalistiske tendensen i Kurdistan. Det er dem som vil uskyldiggjøre det grusomme kapitalistiske systemet, og det er dem igjen som ikke er i stand til å mobilisere arbeider-kvinner til en sosial kamp mot kvinner under trykningen.

Det er bare den sosialistiske tendensen som kan både sette en klar horisont om frigjøringen foran kvinne bevegelsen, og forbinde denne med arbeider klassens bevegelse. Kvinne bevegelsen kan i tettere samarbeid og solidaritet med arbeider bevegelsen, garantere til at den blir til en folkelig og mektig sosial bevegelse.

Den sosialistiske tendensen har et klart utsikt om hvordan den kvinne bevegelsen kan utvide seg, og den er ikke bekymret for at dens retning kan blande seg med den liberalistiske retningen når den sosialistiske tendensen forsvarer aktiv hvert eneste krav fra kvinner og deltar aktiv i deres kamp.

Det er bare i denne prosessen som den sosialistiske strategien dekke ledelsen av kvinne bevegelsen.

I den politiske situasjonen som striden om iranske regimets atom program fortsetter mellom det iranske islamske regimet og USA og andre vestlige land, har trussler fra begge sider og økonomiske sanksjoner skremte folk om en evt. Krig.

8.mars er den anledningen som kvinne bevegelsen kan erklære menneskehetens rettferdige protset mot den reaksjonære politikken som begge sider av denne striden står for.

8.mars er den internasjonale solidaritets dagen for frihetsbekjempere kvinner og menn mot kjønnsapartheid.

Vær hilset på 8.mars og på dannelsen av solidaritet mellom kvinner og arbeider bevegelsen.

**Vær hilset på 8.mars kvinners internasjonale dag !
Lenge leve frihet, likhet, arbeider-stat !**

Februar 2007

Kontakt adresse : cpi@cpiran.org